

4t. Programa

Tema: ELS JOVES D'AVUI TENEN FUTUR?

Emès el cap de setmana del 16/17 de Juny

Amb: Genis Panisello; Carme Gisbert; Khalid El Batri; Cristina

Hola, Ben trobats de nou

Aquesta vegada tractarem un tema del tot actual. Els problemes de futur dels joves. La generació que hi ha a l'entorn dels 20 anys, des dels 18 que es quan acaben el Batxillerat, fins als vint i pocs quan comencen a comprovar les dificultats insuperables per trobar feina estable amb estudis o sense.

Notícies d'aquesta setmana asseguren que durant el primer trimestre de l'any la taxa d'atur juvenil (16 als 24 anys) ha arribat al 50 per cent, xifra encara més preocupant per als mes joves (franja entre 16 i 19 anys) on voreja ja el 70 per cent. En aquets percentatges s'inclouen solament els inscrits en les oficines de treball, per tant no consten els joves que encara estan en estudiant be el batxillerat i Cicles Formatius (16-18 anys), Cicles de Grau Superior (18-20 anys) o estudis universitaris.

Queden ja molt lluny aquells anys de bonança quan els joves, encara en processos educatius, realitzaven treballs mes o menys esporàdics per obtenir algunes pessetes amb que pagar els capricis o ajudar en el cost dels seus estudis. A Mallorca eren poquíssims els que, en acabar l'educació obligatòria, continuaven estudis perquè als 17 anys ja es col·locaven a l'hostaleria o serveis turístics.

Els joves treballaven, guanyaven diners, gastaven i vivien. Fins i tot s'emancipaven i es posaven a viure sols o en grup fora de la tutela familiar. Ara fa dos anys, quan un jove cobrava mil euros al mes, se'l tractava amb commiseració, "pobre, es mil·leurista". Avui per als joves, i per a tothom, ser mil·leurista és un luxe i mes si es disposa d'un contracte laboral fix.

Milers de nois i noies es troben en una situació d'indefensió, condemnats a no fer res o obligats a continuar uns estudis que no desitgen perquè el que volen es treballar en allò pel que tinguin vocació i projectar el seu futur lliurement. En aquest context es comprensible la indignació i fins i tot justificable la bronca. La resposta de la societat instal·lada, la dels grans, per entendre'ns, es la repressió. Impedir manifestacions, impedir tancades, detenir i identificar la gent, crear una ratlla artificial dels bons xiquets, ordenats i creients i els dolents, revoltats i problemàtics als que, si cal, s'ha de tancar a la presó. Potser ha de ser així però deixeu-me dir que es injust que per trencar un aparador o emportar-se un pernil s'hagi d'anar a la presó i per arruïnar al país i robar a mans plenes no passi res i encara se li riguin les gràcies. Veritablement hi ha motius per a la indignació.

Tal vegada això que dic és la visió equivocada d'un jubilat que ja no toca de peus a terra. Aquí no es tracta de jutjar l'administració, ni de condemnar a polítics i jutges. No voldria convertir el plano en una tribuna de greuges. Es tracta de parlar dels problemes existents cadascun des del seu punt de vista. Jo faig la introducció i el plató es vostre.

Per parlar del tema tenim avui a la tertúlia a tres joves de circumstàncies i origen ben divers:

Ginés Panisello Valldeperez. Té 18 anys i viu a Jesús. Enguany ha acabat els estudis de Batxillerat a l'Institut de Roquetes i està fent idiomes a l'EOI. Si obté plaça pensa continuar la carrera de Relacions Internacionals a la Universitat de Madrid.

Carme Gisbert Peguerols nascuda a Tortosa fa 22 anys. Ara viu a Aldover. Després d'acabar el Cicle Formatiu de Grau Superior es va posar a treballar però per poc temps. Ara està a l'atur i davant les dificultats per trobar feina per al curs vinent s'ha matriculat per continuar estudiant a la UOC.

Khalid El Batri va néixer el 1990 a l'Oasis de Toudra al Marroc. Allí va fer estudis primaris i comença els secundaris. Arriba a Tortosa fa 7 anys on va acabar l'ESO al Col·legi Teresià, un Cicle de Grau Mitjà al Col·legi de la Consolació i de Grau Superior a l'IES de l'Ebre. Ara ha fet ja primer curs d'ADE al Campus Universitari de Tortosa.

Vull deixar constància que volíem que participés també una persona que estés actualment treballant. Ha estat difícil de trobar perquè als 20 anys pocs joves poden trobar feina. Cristina, no diré el cognom, ens havia dit que sí i estava molt il·lusionada. Però justament per raons laborals no ha pogut venir perquè fa jornada intensiva a una empresa de Tortosa, tampoc diré el nom, i al moment de gravar el programa està treballant. En les actuals circumstàncies una feina s'ha de conservar com sigui. Cristina, malgrat tot, en tenim en nosaltres.